

De Avonturen Van Bram En Mira

Naar de ideeën van Paul, Mariëlle, Daan, Bennie en Joshi

Schrijver en illustrator: Paul Vering

Coverontwerp: Paul Vering

ISBN: 9789403920108

© 2026 PM.Vering Inc.

Uitgegeven door Bookmundo

Bram, Mira en Vriendjes

Paul Vering

Bram en Uil

Er was eens een kleine kabouter genaamd Bram.

Elke ochtend wandelde hij vrolijk door het diepe groene bos. Hij floot zachtjes terwijl de zon tussen de bladeren scheen en de vogels hun mooiste liedjes zongen.

Maar op een dag hoorde Bram een verdrietig geluid hoog boven zich. “Hooo... hooo...”

Bram keek omhoog en zag een grote bruine uil op een tak zitten. De uil had enorme vermoeide ogen.

“Wat is er met jou aan de hand?” vroeg Bram vriendelijk.

De uil zuchtte diep.

“Ik kan overdag niet slapen,” zei hij. “En ’s nachts slaap ik juist wél. Daardoor ben ik altijd moe wanneer ik moet jagen.”

Bram dacht even na. “Dat is inderdaad een probleem,” zei hij.

“Maar misschien weet mijn vrouw raad.” Bram haastte zich terug naar zijn kleine huisje aan de rand van het bos. Binnen stond zijn vrouw al soep te roeren boven het vuur.

“Lieve Mira,” zei Bram, “een arme uil kan niet slapen wanneer hij moet slapen. Kun jij iets maken om hem te helpen?”

Mira glimlachte wijs. Ze pakte een klein flesje honing, warme melk en vroeg Bram een paar kruiden uit haar kastje te pakken. Ze mengde alles voorzichtig door elkaar tot er een heerlijke zoete geur ontstond.

“Laat hem dit drinken,” zei ze.

Bram liep snel terug naar het bos en gaf de uil de warme melk.

De uil nam voorzichtig een slok... toen nog één... en nog één.

Nog voordat het kommetje leeg was, begonnen zijn ogen dicht te vallen.

“Hooo...” mompelde hij slaperig.

Even later lag de uil zacht te snurken op zijn tak.

Bram glimlachte tevreden.

“Zo hoort het,” fluisterde hij.

Daarna wandelde hij rustig terug naar huis, terwijl de avondzon langzaam achter de bomen verdween.

Het verdwaalde vosje

Een rustige avond zat kabouter Bram samen met zijn vrouw Mira voor het warme haardvuur. Buiten waaide de wind zachtjes door de bomen van het bos.

“Ik hoorde vandaag iets vreemds,” zei Mira terwijl ze thee inschonk.

Bram keek nieuwsgierig op. “Wat dan?”

“Vlak achter het grote dennenbos hoorde ik iemand huilen.”

Bram trok meteen zijn jas aan. “Dan moeten we gaan kijken.” Samen liepen ze met een kleine lantaarn door het donkere bos. De maan scheen tussen de takken door en overal klonken nachtgeluiden.

Plots zagen ze tussen de struiken een klein vosje zitten. Het diertje trilde van angst.

“Wat is er gebeurd?” vroeg Mira zachtjes.

Het vosje sniffelde.

“Ik ben verdwaald... en ik kan mijn hol niet meer vinden.”

Mira knielde neer en gaf het vosje een warme aai over zijn bol. Bram keek aandachtig naar de grond.

“Ik zie kleine pootafdrukken,” zei hij. “Die volgen we.”

